

Liturgie van de
Viering van de Protestantse Gemeente
Hoogkarspel-Lutjebroek
op 24 juli 2016

Voorganger: Ds. Marina Slot
Organist: Renee Campfens
Ouderling: Rein Frima
Diaken: Jaap Klasen

Welkom door Rein

Openingslied (staande) 416 : 1, 2, 3 en 4

Opening

In blijdschap en verbondenheid voelen wij ons welkom in het huis van God onze Schepper,
en wij leren vandaag van Jezus van Nazareth wat vragen en bidden is,
en als we luisteren naar de Geest in ons weten we dat we troost en inspiratie mogen ontvangen elke dag weer.

Verhaal voor de kinderen: De biddende clown

Er was eens een clown die zijn hele leven lang de mensen had vermaakt met zijn kunsten. Hij kon dansen als de beste, hij buitelde over zijn schoenen, liep op zijn handen en maakte radslagen en salto's alsof het niets was. Zo verdiende hij zijn brood.

Toen hij oud werd, besloot hij monnik te worden en in een klooster te gaan wonen. "De goede God heeft mijn hele leven voor mij gezorgd," dacht hij, "nu wil ik hem dienen in de laatste jaren van mijn leven."

Hij werd vriendelijk ontvangen in het klooster. Hij gaf zijn weinige bezittingen af, en kreeg een monnikspij. De clown werkte met de andere monniken in de tuin en voelde zich gelukkig.

Maar als ze in de kerk waren, om te bidden en te zingen, stond hij er stil en beschaamd bij. Hij kende geen gebeden of psalmen, en hij kon ze ook niet lezen in de boeken, want lezen en schrijven had hij nooit geleerd. Dan dacht hij: "Wat doe ik hier? Wat heeft God aan mij? Alle monniken bidden en zingen mee in het koor. Alleen ik ben dom en kan het niet."

Op een dag, toen de laatste dienst van de dag was geweest en de monniken naar bed gingen, bleef de clown achter in de kerk. "Als ik niet kan bidden zoals het hoort," dacht hij, "dan zal ik nu bidden zoals ik het kan, op mijn manier." Vlug trok hij zijn monnikspij uit, en even later stond hij weer in zijn kleurige clownspak. Met hart en ziel begon hij te dansen, te springen en

te buitelen. Hij liep op zijn handen door de kapel, maakte radslagen en salto's, hij danste en sprong voor zijn God. De abt, die nog licht zag in de kerk en kwam kijken wat er aan de hand was, stond van achter een pilaar te kijken. De volgende dag riep hij de clown bij zich. De clown knielde voor de abt neer en zei: "Ik weet dat ik niet een slechte monnik ben. Ik kan niet bidden en geen psalmen zingen. Ik zal weggaan uit het klooster." Maar de abt boog zich voor de clown en zei: "Van jouw gebed kunnen wij nog iets leren. Met je lichaam heb je God eer gebracht vanuit het diepst van je ziel. Moge God ons vergeven voor de vele woorden die we zeggen zonder dat ons hart erbij is.

" Bron: Offringa, B. (1990). De gouden sleutel"

Liedje 359

Leven is gegeven
door het water, nu gaat er
ver boven ons geloven
steeds een naam met ons mee.

Dopen is geloven
dat een herder je verder
bewaren zal en sparen,
zo gaat God met jou mee.

Inleiding op de viering

Wij mogen weer vieren in het vertrouwen dat de liefde van God met ons is vandaag. We mogen met onze vragen komen, we mogen woorden zeggen en zingen die alles te maken hebben met dat ene gebed dat Jezus ons heeft geleerd. En we weten ons geaccepteerd en ontvangen in wie we zijn en wat we kunnen. Een clown moet je geen gebedenboek in zijn hand geven, een boer kent dikwijls ook niet zoveel woorden, maar in het zaaien en oogsten, in het werk op het land en met de dieren wordt Gods schepping op heel eigen wijze geëerd.

Een schietgebedje is ook goed, vragen staat vrij aan God onze Schepper en aan de mensen om je heen.

Misschien wel samen met hen die jou omringen.

Daarom lezen, zingen en bidden we het Onze vader en kijken of we durven te vragen.

Open ons hart en onze oren voor onszelf, voor elkaar en voor de Ene en Barmhartige die naast ons staat.

Ik wens ons een mooi uurtje toe.

Viering van het woord

1^e Lezing Het gebed

11 Eens was Jezus aan het bidden, en toen hij zijn gebed beëindigd had, zei een van zijn leerlingen tegen hem: 'Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes het zijn leerlingen geleerd heeft.' Hij zei tegen hen: 'Wanneer jullie bidden, zeg dan:

“Vader, laat uw naam geheiligd worden en laat uw koninkrijk komen.

Geef ons heden het brood voor morgen.

Vergeef ons onze zonden, want ook wijzelf vergeven iedereen die ons iets schuldig is.

En breng ons niet in beproeving.”

Daarna zei hij tegen hen: 'Stel dat iemand van jullie een vriend heeft en midden in de nacht naar hem toe gaat en tegen hem zegt: "Wil je mij drie broden lenen, want een vriend van me is na een reis bij mij gekomen en ik heb niets om hem voor te zetten." En veronderstel nu eens dat die vriend dan zegt: "Val me niet lastig! De deur is al gesloten en mijn kinderen en ik zijn al naar bed. Ik kan niet opstaan om je te geven wat je vraagt." Ik zeg jullie, als hij al niet opstaat en het hem geeft omdat ze vrienden zijn, dan zal hij wel opstaan omdat zijn vriend zo onbeschaamd blijft aandringen, en hem alles geven wat hij nodig heeft. Daarom zeg ik jullie: vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je

worden opengedaan. Want wie vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opengedaan. Welke vader onder jullie zou zijn kind, als het om een vis vraagt, in plaats van een vis een slang geven? Of een scorpioen, als het om een ei vraagt? Als jullie dus, ook al zijn jullie slecht, je kinderen al goede gaven schenken, hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de heilige Geest geven aan wie hem erom vragen.'

2^e Lezing Gezongen Onze Vader lied 1006

Overweging

Als we praten over bidden dan lijkt dat voor de meesten van ons een moeilijk verhaal.

De ouderen onder ons hebben geleerd te bidden, geleerd te vragen om hulp van de Enige en Barmhartige God. Ze zijn in de afgelopen tijd in het dagelijks leven er ook aan gewend geraakt om te vragen, om hulp te vragen, want als je ouder wordt, neem je stukje bij beetje afstand van de zelfstandigheid.

Elke keer weer een stapje terug of een stapje verder.

Hoe je het ook noemt.

De discipelen vragen Jezus om hen te leren bidden.

Een gekke vraag eigenlijk. Want als joodse mannen hebben ze genoeg gebeden geleerd in de synagoge.

Maar misschien waren ze er even niet bij, hadden ze er geen aandacht voor. Of voelen ze nu dat er iets anders van hen wordt verwacht. Samen met hun nieuwe leider en vriend een gemeenschap stichten. Ze refereren ook aan Johannes de Doper, de voorganger van Jezus die daar al mee bezig was. Een rabbi hoort zijn eigen stempel op zijn groep te drukken.

En zij willen meewerken aan het vormen van de gemeenschap van die groeiende groep van mensen om Jezus heen die zijn volgelingen zijn.

Jezus leert ze een samen-gebed, het gaat over ons en wij. De woorden lijken op de woorden die ze kennen uit veel joodse gebeden, maar de intentie is anders. Jezus wil mensen bij elkaar brengen en geeft ze met het Onze Vader een middel om dat samen te ervaren. Een soort levensles in een paar regels. Een les die je altijd bij je hebt, en die je je overal kunt herinneren.

En hoe is het mogelijk? Door de eeuwen heen is dit hét gebed geworden dat christenen over de hele wereld bij elkaar brengt. Ook al is het in een andere taal, of met iets andere woorden zoals bij ons hier de katholieke versie en de protestantse versie van elkaar verschillen. Maar we kunnen het allemaal tegelijk zeggen en je voelt de eenheid in dit gebed.

Dat is fijn, dat voelt goed dat samen, we hebben het onze vader net samen gezongen en straks gaan we het nog samen bidden, maar er is ook zo iets als alleen bidden.

Deze overweging is deels geschreven in het ziekenhuis.. Want twee van onze gemeenteleden Jos en Hennie, lagen gisteren in het Westfries Gasthuis en ik moest even wachten tot dat het rustuur van Hennie voorbij was. Als je in het ziekenhuis ligt, dan is de eenzaamheid vaak groot, de bezoeken zijn uitputtend en te gauw voorbij en dan lig je weer te wachten totdat iemand van het verplegend personeel langskomt.

Onzeker over je gezondheid, over de toekomst, soms te ziek om uit je ogen te kijken welt er wel eens een schietgebedje in je op: het zijn vaak de woorden die we als kind leerden, omdat we in die tijd nog leerden bidden.

Bidden alleen, soms zonder woorden, het zijn gedachten en gevoelens die bij je opkomen en die je wilt delen met de Ander met een grote A. Ook al weet je niet of er een Barmhartige God bestaat die zich om jou bekommert, want je merkt er niet veel van.

Bidden alleen, bidden op je eigen manier zoals de clown uit het verhaal, die clown kon beter dansen en buitelen dan heilige woorden opdreunen. En hoewel die heilige woorden ook niet verkeerd zijn, is bidden heel persoonlijk en kan het op veel manieren.

Bid jij wel eens en hoe doe je dat??

Sommigen bidden op een wandeling in de natuur, anderen bidden als ze op het uitgestrekte water varen. Weer anderen hebben zich een eigen gebed geleerd en zeggen dat samen thuis of alleen. Wij steken een kaars aan en noemen voor wie we het licht willen aansteken. Er zijn mensen die voor anderen bidden omdat de kracht van het gebed meer vermag dan vele woorden.

Mensen bidden samen als een geliefde gaat sterven, een kring van mensen om je heen die op hun eigen plek aan je denken en je kracht en liefde toewensen.

Je kunt bidden als je yoga doet in een weiland, je kunt bidden als je een vogel ziet landen op je balkon.

Er zijn honderd-en-één manieren om te bidden en alles is goed, als je het maar met aandacht doet.

Soms hebben mensen ook een ervaring dat God spreekt, dat is kwetsbaar en bijzonder. Dat deel je niet zo maar met jan en alleman, maar het gebeurt.

De cartoon op de liturgie gaat daarover. Dat je soms gehoor krijgt, dat er iemand is die naast je staat. En je kan het bijna niet geloven.

Het antwoord is niet altijd zoals je zou willen, maar si er een verschijning of je hoort een stem.

Soms staat er opeens iemand op de stoep om even bij je te zijn.

Of er komt hulp opdagen voor een groot probleem, of een slepend conflict komt tot een oplossing.

Zoals we vroeger zeiden : heer, verhoor ons gebed.

We hoopten toen net zo hard als nu dat onze gebeden niet voor niks gepreveld waren.

Vragen is één, maar dankzeggen is ook een onderdeel van ons gebed. Die dankzegging komt dikwijls op als we ons rijk voelen met de zorg en aandacht van kinderen, met de liefde die we voelen naar de kring om ons heen of voor een mooi nieuw huis of appartement of een nieuw kindje in de familie of in onze gemeenschap.

Ook al is danken voor het leven niet altijd gemakkelijk, want soms is het leven te zwaar en heeft het teveel verdriet opgeleverd.

Het is moeilijk om dank je wel te zeggen voor tranen en pijn.

Maar altijd is er het samen-gebed van het Onze Vader waardoor we ons gedragen weten door de gemeenschap. Een gebed dat we samen bidden en dikwijls kunnen we daar wel in mee bidden omdat je daarin niet alleen bent, niet alleen met je verdriet en ook niet alleen met je vreugde.

Mogen wij het nog lang samen bidden in de gemeenschap hier en in alle landen.

Moge dat zo zijn.

Orgelspel

Mededelingen en inzameling van de gaven

Informatie over ons collectiedoel 'Oloonkolin' in Kenia

Lichtjes aansteken voor.....

Acclamatie lied 368f

God van leven en licht, maak alles nieuw!

Halleluja

Stil gebed

Acclamatie lied 368f

Voorbede

Barmhartige God,

Wij bidden voor allen hier aanwezig, voor onze grote en kleine zorgen, voor ons groot en ons klein verdriet. Wij bidden voor onze geliefden, dat zij beschermd en gespaard zijn. Wij bidden om rust voor de wereld, brood voor de hongerigen, liefde en kracht voor hen die angstig zijn.

Wij bidden voor Hennie ten Wolde die in het ziekenhuis ligt, voor Bart Nieuwenhuijs nu in het St.Jozef in Wervershoof, voor Gerda Vriend, voor onze Jos, die gelukkig weer thuis is uit het ziekenhuis en voor allen wier namen zoëven zijn genoemd.

Acclamatie 368f

Dankgebed

Wij zijn dankbaar voor het leven, voor het feit dat er licht en lucht komt in verstarde verhoudingen, voor de zorg en de aandacht die we van onze naasten ontvangen en voor Uw aanwezigheid in ons leven.

Dank voor de overvloed van de zomer, de vrije tijd en rust die ons wordt geschonken.

Help hen die alleen zijn deze tijd door, want vakantie kan ook eenzaamheid betekenen van kinderen en kleinkinderen die ver weg gaan.

Dank voor het leven, lieve God.

Acclamatie 368f

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemelen zijt.

Uw naam worde geheiligd.

Uw rijk kome.

Uw wil geschiede, op de aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood.

En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.

Want van U is het rijk en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.

Amen

Slotlied 886 Abba Vader**Zegen voor jou**

Elkaar tot zegen zijn

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,

bij alles wat ons te doen staat,

alles wat we beleven mogen,

alles wat ons overkomt.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,

in het leven dat we samen delen,

zo kwetsbaar als het is.

Mogen wij vandaag

voor elkaar een zegen zijn,

in ons verschillen en ons gelijken.

Dan zal God ons zegenen in Zijn Naam:

Vader, Zoon en heilige Geest.

met gezongen Amen.

